

УДК 711.001.5

ЗАСТОСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ РЕОРГАНІЗАЦІЇ ІСТОРИЧНОГО АРХІТЕКТУРНОГО ПРОСТОРУ

Автор – Борцова Ірина¹, студ. гр. АРХ-21-3мн
Науковий керівник – доц. каф. ДРАС Товстик Тамара²
¹boriris@i.ua, ²tovstyk.tamara@pdaba.edu.ua

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Сучасні технології активно змінюють, як структуру суспільства, так і його предметно-просторове оточення, а також впливають на духовно-культурний розвиток населення. Існуючі норми архітектурно проектування, як правило, не враховують реальних потреб жителів міст, для наявних можливостей перетворення, розвитку і вдосконалення простору з урахуванням інноваційних технологій та підходів.

Саме тому, метою даного дослідження є аналіз сучасних тенденцій та інноваційних технологій для реорганізації історичного архітектурного середовища.

Взагалі, розрізняють чотири основні типи інновацій: екологічні чи фізичні, соціальні, технологічні та системні.

Перший тип – це екологічні інновації, які стосуються створення нових зелених або блакитних природних просторів, таких як зелені дахи та парки, управління існуючими зеленими та блакитними просторами, відновлення екосистеми та її функціональності для забезпечення більш широкого спектра екосистемних послуг і переваг.

Другий тип – це соціальні інновації, які стосуються нових або значних змін у державній політиці чи культурних рамках, методах отримання знань про природу в місті. Хорошим прикладом є цифрова мапа дерев, так звана візуальна програма Urban Forest, розроблена в місті Мельбурн, Австралія, яка відстежує запас дерев у місті, одночасно займаючись громадянською наукою.

Третя категорія інновацій – це технологічні, які включають інновації продуктів, процесів та інфраструктури.

І останнє, але не менш важливе – це системні інновації, які приводять до системних змін і можуть забезпечити екологічні, соціальні та технологічні інновації, а також взаємодію між ними [2].

Дослідження зарубіжного досвіду, інноваційних підходів до реорганізації архітектурного простору міста відображають новітні тенденції, можливості нестандартного розвитку, розробку нових підходів, методів, технологій, матеріалів та їх застосування.

Якщо ж проаналізувати формування архітектурного середовища в деяких містах України, можна зробити висновок, що в створенні нових морфологічних типів архітектурного простору на перший план виходить функціональність використання території міста, а естетика сприйняття міського простору не є цінністю [1].

Взагалі, основними складовими сучасної парадигми реорганізації історичного простору міста є:

1) ідея екологічного міста (цілісність природної та урбанізованої систем, реконструкція міста на підставі синтезу накопичених знань про життя і формоутворення міста);

2) оздоровлення середовища шляхом упорядкування ландшафту та реконструкції інженерного обладнання;

3) ідеї про організацію містобудівної форми реконструкції об'єкта (1 – планувальний каркас, 2 – щільність забудови, 3 – структурна організація території, 4 – взаємозв'язок з навколишнім середовищем);

4) ідея наступності в розвитку та збереженні культурних і матеріальних цінностей (основа для подальшого розвитку міста – сформований планувальний каркас (генетичний код));

5) історична достовірність та імітація повинні бути виявлені і підкреслені [3].

Тобто, для того, щоб предметно-просторове оточення могло відповідати мінливим потребам життя людини, при вже сформованому архітектурному-планувальному каркасі міського середовища, необхідно проводити реорганізацію на рівні предметного наповнення засобами дизайну, з урахуванням існуючих тенденцій та інноваційних технологій [1]. Наприклад, організація нового простору і його модифікації, відповідно, містять в собі нове сприйняття і збагнення віртуального світу. В такому випадку, віртуальна реальність, яка пропонує софістичні маршрути і цифрові подорожі, створює нове середовище, фігуративне і багаторівневе [4].

Висновки. В результаті проведеного аналізу, можна зробити висновок, що інноваційні технології – невід'ємна частина розвитку не лише під час утворення нового середовища, а й при реорганізації наявних міських просторів.

Таким чином, інноваційні технології є ефективним інструментом «занурення», «включення» споживача у процес осмислення та інтерпретації історичної архітектурної спадщини. Вони сприяють видовищному, мультисенсорному, психоемоційному освоєнню культури. Окрім того, застосування інноваційних технологій, надає можливість вивести місто на новий рівень, коли всі об'єкти в міській системі працюють для зручності користування населення, а також з характеристиками естетики та практичності.

Список використаних джерел

1. Демессіє М. К. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. Вип. 41. 2018. С. 92–98.
2. Бернадетт Кіш. Міста, природа та інновації. Нові напрямки розвитку. Міжнародний інститут економіки промислового середовища (ШЕЕ) при Лундському університеті.
3. Дудар І. Н., Потапова Т. Е., Татаровська А. С. *Розвиток модернізації та перетворення міського*. Вип. 16. 2014. С. 110–115.
4. Семикіна Т. І. Інноваційні технології у формуванні архітектурного простору як синтезований продукт мистецтва і раціональності. *Сучасні проблеми архітектури та містобудування*. Вип. 28. 2011.